

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

100. Zoa, licet innocens, vi tamen tormentorum ream se immanis sceleris
fatetur; quæ inde nec peccat, nec reuocare tenetur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

rationem, quia nec ex consuetudine Domini
solent deferri ab ancillis, nec infamia aliisque
incommoda, quae inde oriuntur, sunt levia,
sed valde grauia. Quare ancilla sciens Domi-
nam suam occulte adulterari, debet prius se-
cretò eam monere: deinde, si nihil proficiat,
alios sceleris obseruatores adhibere cū com-
minatione delationis Hero faciendæ, nisi de-
sistere velit, ut rectè Layman. L. 3. Tr. 3. P. 2.
c. 4. n. 13.

C. Zoa tanquam Saga in earcerem coniecta,
& tormentis subiecta, ut ea euitet, licet sit inno-
centissima, fatetur tamen se ream, ideoque morti
adjudicatur, postea rāmen sollicita, nefalsum sibi
crimen imponendo grauiter peccarit, heret num
revocet. Quæritur. Quid ei faciendum?

Videtur teneri revocare. Ita Navarr. cap. 18.
n. 29. Caramuel. Fnnd. 61. §. 1. n. 1278. & quidam
alij. Ratio est, Tum quia Zoa moraliter lo-
quendo se interficit. Tum quia perniciosè
mentitur.

Resp. Zoam nec peccare, nec teneri revo-
care. Ita Angelus, Sylvest. Less. de Iust. c. II.
dub. 7. Tanner. Tom. 3. D. 4. Q. 4. num. 99.
Busenbaum L. 4. cap. 3. dub. 7. & alij. Ra-
tio est. Tum quia Zoa non tenetur cum
tanto cruciatu vitam tueri, ne alius eam eripi-
at. Sicut non tenetur permittere tibiam sibi
abscindicu[m] tanto dolore; non etenim tanto
est digna dolore salus. Tum quia non est men-
tita

tita perniciose, cum, ut recens dictum, non teneatur tantis tormentis conservare vitam.

Atque ex his patet ad rationes in contrarium. Sed urgent Adversarij in hunc modum: Zoa imponens sibi falsum crimen non tantum partem suam non tuetur, sed perdit, Magistratui dando causam necandi. Ergo peccat mortaliter. Distingu. Antec. Zoa non tantum non tuetur partem suam, sed perdit &c. coacte vi tormentorum, concedimus: voluntarie extra tormenta, & gravem horum metum, negamus Antec. & consequentiam. Vide ri possunt Dicastillo de Iustitia L. 2. Tr. 2. D. 12. num. 514. Card: Lugo de Iust. Tom. 1. D. 14. sect. 10. num. 174. & Diana P. II. Tr. 1. Ref. 14. ubi in hanc nostram responsionem valde inclinant, & posse eam tanquam probabilem practicè teneri, affirmant.

SYNOPSIS